

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

a legmélt. Oltáriszentség imádása és a szegény
templomok felszerelésének elősegítésére hivatalos
közlönyül

Előfizetési ára egy évre 2 pengő

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

a legmélt. Oltáriszentség imádása és a szegény templomok felszerelésének elősegítésére hivatalos közlönyül

Jelen szám 20 fillér.

Előfizetési ára egy évre 2 pengő.

Megjelenik minden hó elején.

TARTALOM: **Mátrai Gyula dr.**: A mostani ádvent. — **Gálosiné Ottlik Myra**: Fénylik a betlehemi csillag. — **Juhász Béla**: Gondolatok a karácsonyi ünnepekre. — **Oltáriszentségi élet**. — **Központi**: Imaszándékunk: A mélységes hit kegyelme.

A «BÚCSÚ-ról.»

— Egyházunk drága kincsét, a «Búcsú»-t csak most értettem meg és értékeltem fel. Igazán igazi «anya» Róma! . . . Azóta «hatalmat» érzek magamban és mindezért csak annyit kér Isten, hogy «tisztá» legyek, hogy gyakran gyakorolhassam «hatalmammat!» . . . Két világraszóló hatalom adatik annak, aki megtisztul, Akit Jézus vendégül fogadott s aki hálából «Búcsú»-t szerez valakinek, aki vezet ezen vagy a túlnani világon! . . . Ó, Róma; hiszem, hogy dönthetetlen «Szikla» vagy! . . .

* * *

og.

— Újabbán, ha szentáldozás után véletlenül elfelejtkezem a «teljes búcsú» elnyerését elősegítő imát elmondani, félelmetes félelem és felelősség remegtet meg. Ma már félek a «Búcsú csodálatos, nagyságos adományának tényétől! . . . Micsoda súly ez? . . . Milyen kegyelem, hogy egy *Lelket* — akár ezen a világon, akár a túlnanin — immár nemcsak «okom», hanem «jogom» is van megmenteni — *mindörökre!* Bárhogy is mérlegelem eszemmel állapotomat, csak durva «képesség» és «fény» vagyok én az örök Világosság mellett! . . . Az a hatalom, melyet a valóban végtelen istenien irgalmas Isten ad számnak, mely hévvel néhány megszentelt szót suttog; eszemnek, mely egy néma vágyra irányul; Lelkemnek, mely Krisztus győzelméért, Isten nagyobb dicsőségére, már nemcsak a saját, de az idegen szenvedéseket is *tüstént* vállalja, amint imasuttogás közben közeledem a «teljes búcsú» elnyerésének pillanatához, szinte meg-megremegteti testem . . . Rejtenem kell; el kell fojtanom, útját kell állnom a «jó» égi áramlásnak, a Föld legkülönösebb harmóniájának, nehogy kitűnjek, nehogy «központ», nehogy «látványosság» legyek, vagy mások síma imáját megrokkantsam. Nem állítom, hogy «pontosan» érzem, mi történik «fölöttem», de érzem, hogy valóban valami «jó» történik! . . . És alig-alig érdekelnek a részletek, hiszen búcsúimáimat Istennek címezem s ha elfogadta, el kell tűnnöm, mert az Isten nem «vihar», hogy fenntartsa a porszemet, hanem «Világosság» és nyugalom áraszt, melyről ma már érzem, hogy lenn, fenn: *Végtelen!* És ez így jó. Ellenszolgáltatás nélkül akarok — lenn is, fenn is — sok-sok lelket a Révbe segíteni!

og.

A mostani ádvent.

A mostani ádvent is várakozásteljes idő, akárcsak a régi, az első. Hozzá még sokkal rettenetesebb keret, a borzasztó világfeszültség emeli ki a Krisztus békéje után sóvárgás arcán a könyörgő vonásokat. Mintha az ördög nem elégednék meg a sok emberi szenvedéssel, még nagyobb, a világháború általános kínjait szeretné rászabadítani az emberiségre. S neki rengeteg ügynöke van a földön. Ezeknek esze, ravaszsága, képmutatása és a minden eszköz (hazugság, rágalom stb.) megengedettségének útján bámulatosan és félelmetesen nagy sikereket arat. Benne él már szinte az egész világ a háborús lázban s a még udvarias diplomáciai hangok mögött is sokhelyütt a gyűlölet kérlelhetetlensége s a «békehajók» előtt rejtett aknamezők zárják el az utat.

Milyen hang most az ádventi roráté hangja? Elsősorban a béke után sóvárgásé! Krisztust keressük! Őt akarjuk megkérni! Megváltója Ő a világnak: a multnak, jelennek és jövőnek. S anélkül, hogy a zsidók hamis messiásfogalmát adoptálnók, bizakodva várhatjuk és kérhetjük az Úrtól, hogy szelleme erejét és békességes «kardjának élet» indítsa el olyan győzelem kivívására, amelynek mindenki örül. Ez a győzelem az igazságos béke győzelme.

A mostani ádvent uralkodó gondolata ez a Krisztussal együttjáró, «mindenkinek a magáét» megadó elv, amelynek megvalósulása nélkül nincs lelki béke, sem egyéni, sem világviszonylatban.

Azért állítottuk be az Örökimádás-templomban minden napra a békemiséget. A szentmiseáldozat mindent felülmúló könyörgésével imádkozunk az Úr színe előtt «a békéért». Világviszonylatban országosan és egyénileg minden békevágy felé irányítjuk az Úr irgalmas szemét! E legnagyobb imádság mellé nem kell más, csak ádventi tisztulás és lélektárulás könyörgésünk kedvesebbé tételére. Lebontani az akadályokat és befogadni Krisztust minden elvével, egész tanításá-

val! Járnai a Krisztus iskolájába a tanulmánygyás szomjával és visszavonhatatlanul elkötelezned az Ő útjaira!

Igen! A mostani ádvent sokkal tartalmasabb és «reálisabb», mint az «emlékezések» ádventjei. Itt most csakugyan el kell jönnie Krisztus országának — amelyben «bárány és oroszán békességben laknak együtt» —, vagy elpusztul a világ.

Eucharisztikus lelkek, emeljétek föl szemeteket és szíveteket a «Békesség fejedelméhez» és ne szűnjétek meg minden lélek helyett imádkozni: «míg meg nem találak, keresni foglak, mind éjjel, mind nappal sírván kiáltlak, jelenj meg Krisztusom szomorúnak és adj vigasztalást te szolgálódnak!» Az Oltáriszentséghez szóló ez a könyörgés az egész világ mostani ádventi hangja lesz. *Mátrai Gyula dr.*

FÉNYLIK A BETLEHEMI CSILLAG.

Irta: Gálosiné Ottlik Myra.

... És áll az Ember a ködben, a homályban,
Körötte csillan: a testvér gyilkos kése,
Belülről: oh régen összeomlott,
Lehullt a mellét védő vértje.

Gépmadáron siklik, rádióz, kábelezz,
De buggyan a könny a szeméből,
Csodával határos találmánya: a Gép,
Nem segít rajta, — gyilkol és öl.

Karácsony szent éjszakáján rádöbben magára,
Megtalálja azt: ki elveszett régen,
Röntgenhez szokott szemét is törli,
Egy csillag után kutat az Éjben...

Betlehem csillaga: világolj a gyászban!
Te! Te maradtál egyedül nekünk,
Míg testvér bombáitól remegve,
A Földön mindent elsötétítünk.

De Te fényel és világolsz az éjben,
Fényes a Barlang s a Szűz ölében reszket
Az örömtől, mert Békét hozott a Földre
A most született Isteni Gyermek.

Öröklámpák. A visszatért ruszinszkói részen 59 öröklámpát kértek az Oltáregyesülettől. Szívesen gyújtjuk meg adományozásukkal az örökmécsest az édes Jézus előtt.

Gondolatok a karácsonyi ünnepekre.

Hogy miért második személyben váltott meg minket Isten, azt a Szentlélek világosságában lehet csak hasonlóság útján tudományosan megérteni. Róla szólok előbb.

A szépség a lény tökéletességének megérthetőségén alapuló szeretetreméltósága. Szép mindaz, ami tökéletességnek megértettsége útján önmaga iránt tetszést szeretetet vált ki lelkünkben. Szabadakaratumk választja ki szépszeretetünk tárgyait és értelmi működésünket szépszeretetünk szolgálatába állítja, irányzatába tereli, hogy ezen irányított gyakorlati értelmi működés minél gazdagabb eszméjorrasa legyen szépévezetünknek. A mondottakat a háromszemélyű egy Istenre

Milyen pólyája lesz Jézuskának a szívedben ?

is alkalmazhatjuk, mert Reá hasonlít értelemmel és szabadakarattal bíró halhatatlan lelkünk; mondá Isten az ember teremtése előtt: «Alkossunk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra» (Mózes I, 1, 26.). Az Atya- és a Fiú-Isten saját származatlan, személyi elméleti bölcsességük fényében választják egymást kölcsönös szépszeretetük tárgyaúl és közös egy akaratukkal, tehát mint egy elv, közös egyértelmű működésüket a Szentlélekben örökké szépszeretetük irányzatába terelik, hogy a Szentlélek ezen gyakorlati értelmi működése vezérelje az Atya és a Fiú akaratát szépszeretetük gyakorlati megvalósításának elhatározásában és végrehajtásában.

A Szentlélek az Atya és a Fiú szépszeretete örök «Tűz»-ében világító gyakorlati bölcseségtulajdonos, kit az Atya és a Fiú a teremtményeknek a Szentlélek vezérlete mellett megvalósításra szánt eszményi előképei örök tulajdonosává «lehel», vagyis származtat, hogy ugyancsak végrehajtó akaratuk is vezérelje szépszeretetük művei gyakorlati megvalósításában. A Szentlélek «Istennek a Szíve»,

aki «könyörög érettünk kimondhatatlan fohászokodásokkal» (Róm. 8, 26.), aki az Atyát és a Fiút irántunk könyörületre indítja, «mert sokan vannak a hivatalosak, de — a szeretet Szemüvegén keresztül, akinek egy elveszett lélek is sok — kevesen a választottak» (Máté 22, 14.). A Szentlélek «kegyelemosztó Isten», mert műremeket a megvalósítást kigondoló Művésznek szoktuk elsősorban tulajdonítani és másodsorban azoknak, akik a művészi elgondolás megvalósítását elhatározzák és végrehajtják.

Érthetően megmagyarázom, hogy az isteni akarat végrehajtója kifelé, vagyis a teremtett világ javára harmadsorban a Szentlélek vezérlete mellett s az Atya önmagára való örök reflexiója általi megismerésének, vagyis a maga személyi életének önmegismerés által való örök másolása örök származéka képpen a Fiú-Isten. Azért Isten második személyben váltott meg minket: «Midőn éji nyugalma ölen minden a legmélyebb csendességben pihent és az éji pályafutásának felén már túlhaladt, akkor szállt le földünkre mindenható Igéd mennyei királyi székeitekből, oh Uram! Alleluja», örvendez egyházunk Bölcs. 18, 14 ezen szavaival is.

Az Atya örök önmegismerésének tárgya egész szellemi élete: végtelen bölcsesége által vezérelt választó, elhatározó és végrehajtó akarati tevékenysége. És ha az emberek külsejét és mozdulatait oly híven másolják már a moziképek is, mellyeknél szellemi ismereteink, a megismert személytől és tárgytól való igaz gondolataink még tökéletesen képmásai, a belsőt is visszatükröző képmásai lelkünkben mindannak, amit helyesen megismertünk, akkor beláthatjuk, hogy az önmagát egyértelmi szemléléssel — emberileg szólva — egy mindent teljesen átértően felfogó gondolatban megismerő Atya-Isten a leghívebb élő Másodénjét, a leghívebb élő örök Képmását, Másokatát szüli örök önismeretével. Akvinói Szent Tamás szerint értelmi cselekvéseink természetéhez hozzátartozik, hogy a gondolt dolgokhoz hasonló (hiszen gondolataink lelkünk szülőit s képmásai lelkünkben mindannak, amit helyesen megismertünk), Szent Ambrus szerint pedig Fiú-Isten az Atya-Isten lényének személyes képe, akiben tökéletes eleven-séggel visszatükröződik az Atya. A Fiú tehát valóságos isteni személy, a második, a Fiú-Isten, az örök élő Másolat, aki örökké azt teszi, amit az Atya cselekszik (János 5, 19), mondja a megtestesült örök Ige.

Az Atya és a Fiú örökké együtt lehellik — ismétlem — szépszeretetük «Tűz»-ét, a Szentleket, hogy gyakorlati értelmi működésével vezérelje örökké az Atya és a Fiú akaratát szépszeretetük művei gyakorlati megvalósításának elhatározásában és végrehajtásában. Tehát az isteni akarat végrehajtója kifelé (a teremtett világ javára) harmadsorban, a megváltásé is a Fiú-Isten. Az is látnivaló, hogy a három isteni személy az egy értelemmel és egy akaratú bírósági isteni léleknek három különböző önálló létezési és működési állagi Módja. Most a leg-szentebb Szentháromságot második személyben fogjuk majd ünnepelni, aki a Szentlélektől indítva s az Atyától is «küldve» földünkre szállott, megtestesült, épségben megtartott emberi természetet vett fel isteni személyébe sajátjául, hogy mint Istenember megváltson és üdvözítsen minket, hogy ne csak szóval, de példájában is oktasson minket. A betlehemi jászolbölcsőben megkezdett földi élete mintakép számunkra, hogyan lehetünk mennyei szépségnek örökké boldog részeseivé.

«Dicsérjük a szent angyalokkal,
Imádjuk a hű pásztorokkal
Az isteni gyermeket, ki minket így szeretett,
Dicsérjük, imádjuk és áldjuk.

Dicsőség az örök Atyának,
És értünk született Fiának
S Mindkettő Szentlelkének, a malaszt kútfejének,
Dicsőség, dicsőség Istennek.;

Úgy-e, ráismernek, tisztelt Olvasóim! melyik karácsonyi énekünkben van idézve ezek a versek. Abból, amelynek második verse arról zeng, hogy békesség a földön a jóakarátú, a jószándékú embereknek. Ha mind ilyenek törekszünk lenni, akkor békességünk lesz nemcsak a mennyben, de itt a földön is. Úr Jézusnak szentséges Szíve! jöjjön el a Te országod. Küldd el nekünk karácsonyi ajándékként Szent lelkedet, hogy formálja a mi szívünket is már a betlehemi jászolban értünk dobogó szentséges Szíved szerint, valamint Szűzanyád szeplőtelen Szíve szerint. «Szépszeretet Anyja»! könyörögj érettünk, hogy megértsük, miszerint a legfőbb, mert lelki szépség főleg a gyakori méltó és buzgó szentáldozásokból táplálkozó kegyelmi élet, mely az isteni szépéletben való földi részesezés és egyedüli biztosítéka földi békességünknek is. «Opus iustitiae pax» a béke Isten iránt való és egymás iránt való igazságon áldozatos szeretetnek a műve, amilyenre csak az eucharisztikus Úr Jézus tudja ránevelni az embereket, a békéért oly sokat imádkozó és fáradozó XII. Piusz pápának jelmondata. Békeség a földön a jóakarátú, az eucharisztikus Úr Jézusban gyakorlatilag is hívó embereknek!

Juhász Béla
nyugalmozott áldozár.

Oltáregyesületi élet.

Útbaigazítást az oltáregyesületi munkához hétfőn fehérenemű, pénteken hímezés és ornátusok készítése módjához mindig d. u. 3—5-ig ad a Központ. Nem ismerősök igazolást hozzanak magukkal oltáregyesületi munkavezetői megbízásukról a plébánosuktól.

Új választmányi tagok: *Skerlecz Karolin* bárónőt — a terjesztőnői gyűlések mindig hűséges látogatóját s az Oltáregyesületi ügyek igaz felkarolóját — és *Grüner Tivadarnét*, a belső ferencvárosi Oltáregyesület elnöknőjét, kinek ügybuzgósága folytán új virágzásba jött a bakácsi Oltáregyesület, az országos központi választmány tagjaivá egyhangúlag megválasztotta az Oltáregyesület okt. 9-i választmányi ülése.

Beszámoló. Szép és tartalmas jelentéseket kaptunk a Bpest Soroksári-úti, Szondy-utcai Szent Család és a Margit-körúti Oltáregyesületektől.

Az «Örökimádás restaurálása» befejeződött. Tornya és homlokzata kövei levésve, kijavítva, parafinnal bevonva «időállóvá» téve állanak. Hála Istennek! és nagy köszönet nemesszívű jötevőinknek!

Páduai Szent Antal missziós naptára az 1940-es évre. Rendkívül változatos tartalommal nemcsak a missziókról, hanem a mi életünkben is eligazító hasznos útmutatásokkal és igazán gyönyörű nagyszámú képpel valóban meglepetés az 1940-es Szent Antal naptár. Szívesen ajánljuk nemcsak Szent Antal tisztelőinek, a missziók barátainak, hanem mindenkinek. Megrendelhető: Ferencesek Budapest, II., Pasaréti-út 137.

Díszoklevél. A központi választmány novemberi ülése elhatározta, hogy díszoklevéllel tünteti ki legjobban működő oltáregyesületeket. Ezen díszoklevelek odaítélésének ideje mindig a decemberi választmányi ülés lesz.

A mélységes hit kegyelme.

Olyan felszínes, olyan felületes sok ember vallásossága, hogy igazán féltetni kell a próbáratevéstől. Mi lenne a «gyengékkel» olyan megpróbáltatások idején, amikor még az «erősek» is alig képesek megállani a helyükön? Nem jó rágondolni erre! De nagyon is helyénvaló, hogy erősítsünk minden gyengét és felfokozzuk az erősek erejét is.

Ha a hit leggyengébb jelenlétét feltételezzük, Krisztus tanításának ismétlődő tanulása (tanfolyamok, szentbeszéd, könyvek) mind szélesebb alapokra fekteti hitünk épületét. A gyakorlás megizmosítja, mindig nagyobb tényezővé teszi a hitet életünkben. De mindehhez még kegyelem is kell. Az Úr segítő kegyelme kell már a hit első megnyilvánulásához s azután mindenhez amit hittel kell művelnünk az életben.

Nagyon is az oltáregyesületek imaórájába való tehát a könyörgés a hithez szükséges segítő kegyelmekért. Hogy mélységes legyen a hit az országban! Olyan «hegyeket áthelyező» hitre nem is gondolunk, csak olyanra, amely mindig meg tud felelni a feladatoknak és hűséges egész a mártíromságig.

A legjobb helyen kérjük ezt az Úr Jézus előtt, aki minden kegyelem forrása, akinek a példája minden más indításnál többet jelent.

Maga a szentségimádás, a hitnek legfölségesebb gyakorlata, mert a «hit titka» az Eucharisztia! Előtte kinyílik a lélek: világossággal, bátorsággal és békével telik meg, amiközben a hit világában e nagy titok előtt megáll vagy térdre borulva imádkozik. S az Úr kegyelme tágítja a hit uralmának terét: mindig mélyebbre és mélyebbre gyökerezteti a hitet bennünk, hogy megingathatlanná váljék.

Szeressük nagyon ezért is az imádási órát és a magunk hitéért való hála ösztönözzön buzgó imára plébániánk s az egész magyar katolikus Egyház hívei számára szükséges mélységes hit kegyelméért.

VÁTELJES • BÜCSÜK

December 1-én, 3-án, 7-én, 8-án, 25-én, 27-én az imádási óra napján és egy tetszés szerint választott napon.

Központi.

Felelős szerkesztő: **Dr. MÁTRAI GYULA.** — Felelős kiadó: **Dr. MÉSZÁROS JÁNOS**

Stephaneum nyomda Budapest. Felelős: ifj. Kohl Ferenc.